

Trochu zamyšlení na Novoroční den při vstupu do roku 2010.

Dnes začíná rok 2010 a tak stojí za trochu přemýšlení a hodnocení toho, co jsme dosáhli a toho, co nás trápí. V loňském roce jsme jako veteráni ČR dosáhli řady vynikajících výsledků, které jsou srovnatelné a mnohdy i převyšují nejen evropský průměr ale jsou i na světové úrovni.

To mě vede k zamyšlení, jak je na druhé straně na tyto výsledky pohlíženo.

Jsme členy atletického svazu a tím i dosažené výsledky jsou v globále zahrnuty do výsledků dosažených na tomto úseku sportu. Proto je zarážející, jak se tento svaz staví k tomu, co bylo dosaženo. V loňském roce jsem napsal článek, co si myslím o takových dřívějších sportovcích a jejich hodnocení našich výsledků.

A tady je ta příčina, která velmi škodí veteránskému sportu. V televizi ukazují a dobře publikují veterány v jiných sportech. Teď naposled to byla kopaná dřívějších hráčů. A to nemluvím o jiných sportech jako je tenis, košíková a řada jiných. O atletice byl v televizi jeden krátký šot s Pavlem Tošnarem, když v Lublani udělal světový rekord v desetiboji - přes 8000 bodů. Srovnával jsem to s výsledky všech sportů na EMG v Malmö. Jak dopadli mimo atletů ostatní z České republiky? A to je to, co myslím stojí za zamyšlení.

Myslím, že bychom si zasloužili, když jedeme na mistrovství Evropy nebo světa alespoň solidní reprezentační oblečení (tepláky, dresy), když jich je jistě ve skladech dost (koupili bychom si je za přijatelné ceny). A my vystupujeme v tom, co v průběhu několika let jsme si pokupovali. Proč atletický svaz neuhradí těm, kteří se pravidelně umisťují na těchto závodech v zahraničí alespoň startovné a poplatky za disciplíny, ve kterých mají naději na medailové umístění, když už si vše hradíme ze svého (doprava, ubytování, stravování), podle toho, kolik každý z nás sežene. A sponzoři? Když se o tom nic nenapíše a není tomu udělána propagace, tak s nimi těžko může každý počítat.

Srovnával jsem výsledky závodníků z jiných zemí s našimi. Proveďte si srovnání našich výsledků v jednotlivých kategoriích ve všech disciplínách. Viz výsledky z WMG v Sydney. Kolik by to bylo medailí? Což by neměli nárok takoví závodníci jako na příklad Gejza Valent, Arnošt Boldán a i řada dalších? Jezdím na závody do Německa na příklad do Reitingenu, kde se každoročně koná celoněmecký přebor ve vrhačských disciplínách. Závidím jim, kolik tam je v jednotlivých kategoriích a disciplínách účastníků. Jsem hrdý na to, že v mé kategorii držím rekordy stadionu v disku a kladivu.

Copak u nás, při naší výkonnosti, si nezasloužíme taky takové závody a ne jen 1x za rok mistrovství ČR? Proč nepublikujeme, že i vrcholoví sportovci, kteří dosáhli veteránského věku dělají světové rekordy. Až půjde desetiboj Roman Šebrle, tak svěťák určitě padne a dlouho nebude překonán. A ostatní?

Mám dojem, že slovo veterán je trochu urážlivé, přejmenujme se tedy na Masters, snad se to bude lépe vyslovovat takovým lidem jako je na příklad pan Karel Bláha.

Promiňte mi moje zamyšlení, je to jen můj názor, ale možná stojí za to o něm přemýšlet.

Do Nového roku 2010 vše nejlepší a hodně rekordů přeje

Vašek Panocha

Ústí n/L, 1.1.2010